

Danske skytter til VM i 3-D i Sopron i Ungarn [1]

Skrevet af : JonJagd til den 26. Sep 2007 - 19:11

Turneringer [2]

Det er torsdag den 7. juni 2007 og jeg står ude i skoven for foden af et bjerg nær Vadon Horse Club ved byen Sopron i Ungarn. Klokken er lidt i 10 om formiddagen, det er allerede varmt og trykkende og vi venter på det hornsignal fra arrangøren, der markerer starten på dette VM i 3-D i FITA. Min langbue har modtaget en lille hvid mærkat, der verificerer, at den dagen før har gennemgået dommerkomiteens tekniske kontrol og lever op til FITA's definition for en langbue. Jeg er i patrulje med Klaus Schoiswohl fra Østrig og Jaanus Tuulik fra Estland. De har begge to adskillelige mærkater på deres buer fra andre internationale mesterskaber indenfor IFAA*. For mit og de andre danske bueskytters vedkommende er dette vores første internationale mesterskab i 3-D. Nu er vi sendt ud i skovens skygger sammen med verdens bedste 3-D-bueskytter og skal for første gang se om vi kan være med i dette selskab.

Tilmeldingen

Historien startede 3 måneder tidligere i Danmark da Ungarns Bueskytteforbund sendte invitationen ud. Det er kun tredje gang, at FITA afholder VM i 3-D. Danmark har ikke tidligere sendt skytter til disse mesterskaber og har heller ikke afholdt kvalifikationsturneringer i overensstemmelse med FITA's regler for 3-D-tureringer. DBSF kender derfor ikke danske skytters internationale niveau i 3-D og da slet ikke langbueskytternes, som indtil nu har været en lille og måske generelt mindre ambitiøs gruppe af bueskytter. Det er imidlertid ved at ændre sig, og flere har ytret interesse i at deltage i internationale turneringer. Nu ville Unni Eriksen, Rasmus Skjoldman og undertegnede ud og gøre alvor af det og vi måtte derfor godt gøre vores sportslige niveau overfor DBSF.

Bortset fra en placering til DM i Feltskydning fra 2006 var det en spøjs fornemmelse at skrive placeringer ind fra turneringer såsom 30 måls 3-D stævne i Sorø, Langsø-Runden, Lejrejagten, Odinstævne, Langbuetræf i Vejen osv. For ikke at tale om langbuejagttegnet. I forhold til et VM havde disse turneringer og placeringer lidet officielt præg, selv om der havde været adskillelige af Danmarks dygtigste langbueskytter til stede. Men man skal jo starte et sted, og både Unni, Rasmus og jeg blev tilmeldt. Desuden fik vi en holdkaptajn, hvilket skulle vise sig at være en alle tiders fyr, der brændte lige så meget for promovningen af 3-D-skydningen i Danmark som vi gjorde.

Så starter forberedelserne

Det er klart, at et forestående VM motiverer én for ekstra træning, finpudsning af udstyr mm. Med 3 måneder endnu var det dog begrænset hvor meget vi kunne og burde intensivere træningen og ændre på udstyr. Ét oplagt indsatsområde var dog at begynde at skyde efter **FITA's regler for 3-D** [3] for at vænne sig til pointsystemet og tidskravene. Det viste sig, at være væsentlig anderledes end hvad vi var vant til. De vigtigste regler kan kort opsummeres som følger:

1. Man har maksimalt 2 skud per mål. Anden pil skydes kun, hvis man ikke rammer med første.
2. Point:
 1. pil: Compoundring - 10X, Hjerte - 10 p, lunge - 8 p, krop - 5 p.
 2. pil: Hjerte - 5 p, lunge - 3 p, krop - 0 p.
3. Man har ét minut til at skyde sine skud fra det øjeblik den foregående skytte har skudt.

Rasmus, Unni og jeg mødtes hurtigt efter vores tilmelding til den første træningssession efter de nye regler. Det var meget interessant, at skyde med et pointsystem, der i højere grad end det gamle 15, 12, 10... system belønner skytten for at ramme i hjertet i stedet for bare i lungeringen.

Foruden at skyde efter de nye regler optog jeg alle skud for hver enkelt skytte fra forskellige vinkler med mit videokamera og producerede en DVD til hver skytte, så de kunne sidde foran fjernsynet derhjemme og se sig selv skyde i situationer, hvor de koncentrerede sig om at ramme og ikke om deres skydestil. Videokameraet lyver ikke og viser alt med ubarmhjertig og utvetydig klarhed. Det var lærerigt og gav stof til finpudsning af formen.

Vi vidste også, at det nok ville blive fysisk hårdt. Vi skulle skyde 2 gange 24 mål i den indledende eliminationsrunde, formentlig i temperaturer der var højere end det vi var vant til og i et terræn, der høst sandsynligt ville være mere kuperet end det vi normal træner i herhjemme. Der var derfor ingen tvivl om, at den fysiske form og det at have erfaring med skydning

i kuperet terræn ville have noget at sige. Vi begyndte derfor at tage til Kongskildebanen så ofte det lod sig gøre. Det er for det første Sjællands eneste 3-D-bane og desuden finder man her nogle af de få opadgående skud man kan komme til at skyde herhjemme. Ganske vist var dyrene nærmest rådnet op da banen ikke er blevet vedligeholdt i lang tid, men målene var lige udfordrende for det, så det var ikke noget der direkte gik udover vores træning.

Jeg begyndte også at gennemføre et fysisk træningsprogram flere morgener om ugen, løbetrænede, styrketrænede med en kraftigere bue end den jeg skød med til daglig osv. Kort sagt alt hvad der kunne give mig lidt ekstra i en konkurrencesituation, og som kunne presses ind i en travl hverdag hjemme i lejligheden på skæve tidspunkter og ikke nødvendiggjorde en køretur til 3-D-banen.

Niveauet

Danske skytter har som sagt ikke deltaget i en lignende turnering før, og derfor var det svært at vide hvad vi var oppe i mod. Fra resultaterne ved [VM i 2005 i Genova](#) kunne vi imidlertid se, at der i de indledende runder var blevet skudt det der svarer til et snit på 6,5 – 7,5 af de bedste langbueskytter, der gik videre fra kvalifikationsrunden. Det var skytter som Jose Luis Iriarte (Spanien), Davide Govoni (Italien), Szilard Hegedus (Ungarn) mfl. Hvis man omregner dette svarer det til, at de f.eks. har scoret en lunge på 1'er pilen på omkring 50% af målene og de resterende 50% har været nogenlunde ligelig fordelt mellem hjerte og krop på 1'er pilen. Kun i ganske få tilfælde har der været tale om pil 2, og så har den været placeret i hjerte eller lunge. I det gamle danske system svarer det pointmæssigt til, at man har skudt ca. 340 P på 24 mål, heraf ca. 8 X'er. Hvis vi skød en 24 måls runde på Kongskilde efter de nye regler skulle vi altså op på minimum 160 p, for at være med i det gode selskab.

Rasmus Skjoldman træner på Kongskilde banen i Sorø

Vi holdt nøje regnskab med vores scorer og oplevede flere gange at nå op på 150 – 160 point på 24 mål hvilket var ensbetydende med at vi fik en lunge- eller hjertering på 1. pilen på mere end 40% af målene. Det var ikke nok til at få os blandt de tre bedste, men hvis man kunne skyde så godt til VM, så var der en realistisk chance for at gå videre fra de indledende runder, og det var netop vores håb og mål: At blive blandt de 16 bedste i de indledende kvalifikationsrunder, som ville gå videre til første eliminationsrunde. Men ét er at skyde til træning i omgivelser man kender. Noget andet er pludselig at befinde sig til et officielt VM i helt nye omgivelser og med andre skytter, der for nogles vedkommende har deltaget i og vundet **IFAA** [4] verdensmesterskaber tilbage fra 1997 og tidligere.

Ankomst og indskrivning

Vi ankom til Wien lufthavn tirsdag den 5. juni ved middagstid og blev afhentet i lufthavnen af Ungarske officials. De havde nemt ved at genkende os, der kom med buerne i lange transporttrør. Sammen med det belgiske hold, som var ankommet samtidig med os, blev vi på en times tid kørt til Sopron i Ungarn, hvor vi blev indlogeret på sammen med de andre landes skytter.

Unni, Rasmus og jeg kunne nu i ro og mag slå os ned på hotellets terrasse mens vi nød solen og en kold øl og ventede på at vores holdkaptajn Peder Nielsen fra Nørre Snede skulle dukke op. Han var kørt hened i egen bil, hvilket skulle vise sig at være særdeles praktisk. Han mødte os på hotellet lidt senere, og efter at vi hver især kort havde fortalt lidt af vores livshistorie og hvorfor og hvordan det kunne være at vi nu befandt os her i Ungarn besluttede vi os for at køre ud til konkurrenceområdet og bese faciliteterne. Vi tog selvfølgelig udstyret med, men det viste sig, at vi kom for sent til træningskydning for den dag, og teknisk kontrol var først dagen efter. Vi kunne dog underskrive FITA's Anti Doping Agreement, og da det var gjort var det ved at være tid til at komme ud og se på byen, finde et sted at spise aftensmad og snakke videre om vores håb og forventninger til dette VM, fremtiden for 3-D i Danmark og meget andet.

Onsdag var der så teknisk kontrol af udstyret, træningskydning og officiel åbningsceremoni med march gennem Soprons centrum og gamle bydel.

Kvalifikationsrunderne

Torsdag den 7. begyndte endelig den første dag med skydning. Vi havde det vist alle sammen som væddeløbshestene, der står i deres bås og venter på at løbet begynder. De 149 skytter skulle nu fordeles i patruljer, som igen blev fordelt på to baner, således at man skød den ene bane om formiddagen og den anden bane om eftermiddagen.

Op nu stod jeg så på bane B og ventede på det horns signal der betød, at vi skulle starte skydningen. Kl. 10 gjaldede det, og Klaus Schoiswohl fra Østrig tog opstilling ved den blå

De danske langbueskytter. Fra venstre mod højre: Jon Jagd, Rasmus Skjoldman og Unni Eriksen. Fotograf: Peder Nielsen

Album:
VM i 3D i [5]
Ungarn 2007 [6]

skydepæl, der markerede posten for langbueskytter. Målet var en lille hvid ræv. Klaus tog omhyggeligt sigte, skød og satte pilen lige uden for lungeringen. Jeg skulle skyde bagefter. Jeg var ikke overdrevet nervøs og følte faktisk ikke lige så stort et psykisk pres, som jeg nogen gange gør ved danske turneringer. Og det hang ganske enkelt sammen med, at eftersom vi ikke præcist kendte niveauet i forvejen og ikke vidste hvordan vi i Danmark lå i forhold til de andre lande, så kunne vi per definition ikke være skuffede over vores resultater med mindre, at vi enten havde gjort os urealistiske forventninger, eller at vi skød væsentligt under vores niveau. Jeg skød derfor med nogenlunde ro og selvsikkerhed og satte min pil lige udenfor lungeringen næsten ved siden af østrigerens. Janus skød som den sidste og leverede en sikker lungering. Altså 5 p til Klaus og mig og 8 til Janus.

Unni, Jaanus, Jon og János Kenderes på vej ud til den første bane.

[Album](#)

Vi gik hurtigt videre og skulle nu skyde på en ulv, der stod inde i granskoven. Det var et klassisk mål over nogenlunde fladt og vandret terræn, sådan som jeg kendte det fra danske skydninger, og jeg lavede endnu en gang en sikker 5'er lige under lungeringen. Janus fik også en 5'er mens Klaus skød forbi på pil 1, og nu skulle lave mindst en lungering på pil 2 for at få point. Det blev til en pil i kroppen, altså 0.

Jeg havde en god følelse af skydningen, da vi gik mod mål 3 og terrænet begyndte at stige. Næste mål var en stor hjort, der stod højt oppe af en jævnt stigende vej. Her lavede jeg to rene forbiere. Begge var perfekte i loddelinien men smuttede lige under buglinien på dyret. Gåturen op til målet var lang, ikke alene fordi jeg havde skudt forbi men også fordi der var længere end jeg havde bedømt det til. Dyret viste sig også at gå mig til skulderen og var dermed væsentlig større end de 3-D-hjorte jeg var vant til at skyde på. Den bratte stigning og min fejlbedømmelse af dyrets størrelse havde medført, at jeg havde holdt for lavt på dyret.

De efterfølgende mål med stejle opadskud og mål af ukendt størrelse viste sig at give mig store udfordringer. Jeg kunne til nød følge med Jaanus men Klaus var nu begyndt at skyde særdeles sikkert og lå klart forrest i gruppen. Det er dog ikke unormalt at have en periodisk nedtur undervejs i de 24 mål, så der var kun én ting at gøre, og det var at bide sig fast. Med indædt beslutsomhed forsøgte jeg at kæmpe mig ud af den usikre skydning og efterhånden som jeg fik en bedre fornemmelse for målene begyndte jeg at få flere lungeringe igen. Min optur blev hurtigt efterfulgt af en nedtur for Klaus, som pludselig befandt sig i en større krise, da han måtte se sit komfortable forspring reduceret til en 2. plads efter Janus og kun få point foran mig. Mit mål var nu bare at indhente Klaus, hvilket næsten lykkedes på det sidste mål, som var en stående bjørn. Da jeg havde sluppet pilen kunne jeg se, at retningen var helt perfekt. Pilens flugt beskrev en smuk bue, således at den på højdepunktet af sin bane befandt sig højde med bjørnens hoved hvorefter den fløj nedad mod bjørnens bryst og i det øjeblik, hvor spidsen af pilen var omsluttet af hjerteringen på bjørnen gippede det i mig efter at se pilen bore sig ind i det bløde skummateriale. Men det skete ikke! Der manglede stadigvæk flere meter hen til bjørnen og før end pilen var nået helt derhen, var den dalet så meget, at den satte sig i den nederste del af maveregionen.

Jon Jagd på den første bane i de indledende runder.

[Album](#)

Da vi kom hen til målet for at tælle sammen, måtte jeg se op på en 195 cm høj stående bjørn, der krympede mine 186 cm noget og desuden udvidede min horisont for 3-D mål væsentligt.

Sammentællingen viste, at jeg havde 118 P, Klaus havde 119 P og Jaanus havde 134 P. På vej tilbage fra banen begyndte der dog hurtigt at gå rygter om, at nogle skytter havde skudt over 170, hvilket lød nærmest umuligt, men som skulle vise sig at være sandt.

I pausen snakkede Unni, Rasmus og jeg lidt sammen om banen og var alle enige om at den var særdeles udfordrende. Rasmus havde ligesom jeg oplevet at skyde nogenlunde ens op med de andre i sin gruppe, men niveauet i hans gruppe lå generelt lidt højere. Jeg huskede den skotske langbueskytte Jim McDowells råd inde jeg tog af sted: "Man skal ikke fokusere på at holde sig foran en bestemt skytte i gruppen, da der måske er andre skytter til turneringen der er langt bedre end dette". Rasmus lå på en samlet 18-plads, altså bare 2 pladser under de 16 der gik videre til næste runde. Unni havde haft den noget tvivlsomme ære og fornøjelse af at gå i gruppe med belgieren Serge Verrier, som havde sin egen coach med og som skød 160 P, hvilket var den 4. bedste score på den første bane. Den højeste var næsten utrolige 173 P af David Govoni fra Italien

Pausen blev af mange af skytterne brugt til at slappe af i skyggen. Jeg tog min MP3-afspiller frem og lagde mig på græsset med kasketten over ansigtet. Efter at have lyttet til Baby Woodrose spille "Everything's gonna be alright" blev jeg gradvist ladet så meget op af selvsikkerhed og optimisme, således at da vi klar til at begive os ud på 2. kvalifikationsrunde var jeg fast besluttet på, at jeg havde undervurderet mit sidste mål i dag og nu skulle de formastelige Ungarske 3-D-mål så sandelig få kærligheden at føle fra en dansk langbueskytte.

Skytterne slapper af

Album:
[VM i 3D i \[7\]](#)
[Ungarn 2007 \[8\]](#)

Og det fik de også. Første halvdel af bane 2 skød jeg blændende og svævede på en sky. Jeg skød flere lungeringe end kropskud og førte overbevisende over både Jaanus og Klaus. Men nu er en FITA 3-D-bane desværre på 24 mål og ikke 12. Om det var fysisk træthed eller en mental træthed over at skulle gennemføre den blændende skydning 12 mål endnu ved jeg ikke, men efterhånden begyndte jeg at skyde mere usikkert, myggene begyndte at irritere mig mere under forberedelsen af skuddet og de svedige fingre smuttede i skydehansken. Ved flere af målene oplevede jeg nu at skyde forbi med pil 1 men kunne til gengæld levere et perfekt hjertesud på pil 2. Jaanus kom hurtigt forbi mig, mens jeg stadigvæk holdt mig foran Klaus. Det var først på det næstsidste mål, at Klaus slog mig og fik en føring på 2 P, som holdt det sidste mål ud. Jeg endte på 149 P, hvilket var en score jeg var særdeles godt tilfreds med og som var den 16. bedste på bane 2. Det var imidlertid ikke nok til at rykke ved min samlede placering som

nummer 24. Til gengæld havde Rasmus formået at skyde sig 2 pladser frem og havde dermed sikret sig en plads til **2. dagens skydning** [9]. Rasmus' glædeshyl var ikke til at tage fejl af. Der var muligvis nogle der mente det var underligt at glæde sig over en 16. plads, men vores mål gik jo på at gå videre til 2. runde, så vi forstod godt Rasmus' glæde og prøvede at glemme vores egen skuffelse.

Aftensmaden blev indtaget på en af Soprons mange gode restauranter hvor Unni, Peder og jeg skålede for Rasmus og lykønskede ham med hans gode skydning.

Dagen efter var vi alle ude og sende Rasmus af sted på 1. individuelle runde. Et par timer efter kom Rasmus sammen med alle de andre skytter forpustet tilbage og gjorde regnskab. Det beløb sig til en delt **14. plads (som blev til en 15. plads ved kast af en mønt)**, som desværre også betød, at dette var den sidste skydning for Rasmus i denne omgang, da feltet endnu en gang blev halveret, således at kun 8 skytter gik videre.

De efterfølgende dage blev brugt på konkurrencepladsen med at overvære de spændende finaler og i Sopron med indkøb af souvenirs og afslapning på fortovscafeerne.

Konklusion og evaluering

De bedste udenlandske langbueskytter ligger på et højere niveau end vi pt. har i Danmark. Lande der klart markerede sig var lande som Italien, Østrig og Ungarn. Slovenien og Frankrig var også rigtig godt med og vores broderland Sverige hev en flot sølvmedalje hjem i gruppeturneringen for herrer. Flere af de svenske langbueskytter var også med i både 1. og 2. kvalifikationsrunde. I vores samtaler med de andre skytter prøvede vi at finde ud af hvad der var medvirkende til deres høje niveau, og ikke overraskende havde 3-D skydningen generelt gode vilkår og nød stor anerkendelse i disse lande.

Den Østrigske Langbueskytte **Dietmar Vorderegger** [10], som har en imponerende liste af Europa- og Verdensmesterkaber indenfor IFAA på sit CV er chefredaktør på det **Østrigske tidsskrift 3-D Bogensport** [11]. Dette blad giver et særdeles interessant indblik i 3-D-skydning i Østrig og Tyskland. I Østrig er der eksempelvis omkring 60 3-D-baner fordelt ud over landet og ikke mindre end 30 3-D turneringer fra juni til november 2007 (plus forårssæsonen). 3-D har altså nærmest en status som golf har det mange andre steder, og det er slet ikke noget problem at kombinere 3-D-træning med familieferie og kurophold et sted i de Østrigske alper. Der er altså ikke noget at sige til, at Østrig var i stand til at stille med et særdeles stærkt hold.

Dietmar Vorderegger deltog også i dette FITA VM (han gik i patrulje med Rasmus Skjolman), og med baggrund i sin store erfaring fra IFAA mesterskaberne skriver han i 3-D Bogensport 2/2007 at organiseringen af dette VM var perfekt og tydeligt demonstrerede, at FITA som organisation har en lang tradition for og erfaring med at arrangere særdeles store arrangementer. Alt forløb gnidningsfrit og niveauet blandt skytterne var ifølge Dietmar uden sidestykke.

Ligesom for Danmark var det første gang, at Canada stillede med et hold til FITA VM i 3-D. De udtaler i 3-D Bogensport 2/2007, at de også var særdeles begejstrede for arrangementet, og at de meget gerne vil deltage igen. Ligesom for os var deres største sportslige udfordring, at de ikke før havde skudt på de Ungarske Eleven 3D-mål før, hvilket resulterede i en vis grad af usikkerhed i forbindelse med afstandsbedømmelsen, da de ikke var vant til størrelsen på dyrene. Der findes op mod 10 forskellige producenter af 3-D-mål på markedet, hvilket unægtelig gør det lidt vanskeligt at opnå kendskab til alle fabrikater, men i fremtiden vil det nok være en fordel, at købe dyr fra flere forskellige fabrikater for at udsætte de danske skytter for de varierende størrelser af mål. En af de [svenske langbueskytter vi snakkede med forhandler de Ungarske Eleven 3-D-mål](#), hvorfor det var oplagt for klubberne at købe nogle af disse mål også i stedet for de sædvanlige SRT, Delta/McKenzie og Longlife. Man skal i den forbindelse være opmærksom på, at ikke alle mærker understøtter FITA's poinsystem. Således har de tyske fabrikater Longlife og Franzbogen kun en lungering og én hjertering, hvorfor man på disse dyr ikke kan skyde et X (den gammeldags compoundring). Vil man satse på FITA 3-D så er både SRT, Delta/McKenzie og Eleven 3-D oplagte fabrikater, da det pt. er dem, der vil kunne bruges til en 3-D-turnering efter FITA's regelsæt.

3-D-mål med 2 hjerteringe

Album:
[Leirejagten 2007](#) [12]

Vi kender nu niveauet og ved hvor meget vi skal forbedre os. Som Peder Nielsen også har skrevet i DBSF's medlemsblad "Bueskydning" så fungerede FITA's regler og pointsystem for 3-D godt til dette VM. Indførelsen af disse regler til 3-D-turneringer i Danmark ville måske i sig selv kunne have en positiv effekt på det generelle niveau i Danmark. For det første vil man direkte kunne sammenligne vores resultater fra danske turneringer med udenlandske. For det andet vil et pointsystem, der i højere grad belønner skytten for at ramme i hjertet i stedet for bare i lungen, i sig selv medføre at konkurrencen skærpes, da det direkte afspejles på pointsummen og ikke bare som nogle X'er, der kun inddrages ved pointlighed. Som det er nu snyder det meget og er misvisende for niveauforskellen, hvis nummer 1 til en dansk 3-D turnering har skudt eksempelvis 320 P og måske 7 X'er og nummer 2 måske har skudt 315 og ingen X'er. Med FITA's system ville nummer 1 have haft mange flere point, hvilket tydeligt ville have demonstreret niveauforskellen.

Reglerne er også grundigt gennemgået i Peder Niensens tidligere evaluering i Bueskydning 6`07, hvorfor jeg her kun vil sige, at jeg er helt enig i, at reglerne som helhed fungerede rigtig godt, og at jeg kun kan opfordre til at DBSF implementerer regelsættet, således at vi snart kan afholde et dansk mesterskab i 3-D og andre turneringer, der kan fungere som kvalifikationsstævner til internationale 3-D-stævner i FITA-regi. Københavns Bueskyttelaugs første initiativ i denne retning bliver at afholde årets Langsørunde 7. oktober efter FITA's regelsæt som den første 3-D-turnering i Danmark.

Referencer:

1. Officielt website for [FITA World 3D Championships 6 - 9 June 2007 Sopron-Ágfalva](#)
2. [FITA's side for VM i 3 D](#)
3. Billeder fra [FITA World 3D Championships 6 - 9 June 2007](#)
4. FITA's officielle website: [FITA - INTERNATIONAL ARCHERY FEDERATION](#)
5. VM i 3D i 2005: [Genova 2005 - II° archery championships 3 Di](#)

* IFAA står for International Field Archery Association. IFAA er et amatør sportsforbund, som blev grundlagt i 1968 og nu repræsenterer omkring 20 000 til 25 000 feltbueskytter i 26 medlemslande fra hele verden. IFAA har holdt VM og EM i Feltkydning og 3-D i mange år og deres stævner tæller ofte op mod over 400 – 600 deltagere.

Links

- [1] <http://www.bueogpil.dk/index.php?name=News&file=article&sid=76>
- [2] <http://www.bueogpil.dk/index.php?name=News&catid=&topic=8>
- [3] <http://www.fita3d.hu/agreements.htm>
- [4] <http://www.ifaa-archery.org/>
- [5] <http://www.bueogpil.dk/index.php?module=photoshare&func=showimages&iid=1390&fid=45>
- [6] <http://www.bueogpil.dk/index.php?module=photoshare&func=showimages&iid=1390&fid=45>
- [7] <http://www.bueogpil.dk/index.php?module=photoshare&func=showimages&iid=1403&fid=45>
- [8] <http://www.bueogpil.dk/index.php?module=photoshare&func=showimages&iid=1403&fid=45>
- [9] http://www.fita3d.hu/fita_3d_wch_1_2_qualifying_round.pdf
- [10] <http://www.traditionelles-bogenschiessen.at/>
- [11] <http://www.traditionelles-bogenschiessen.at/bogensportverlag/Zeitschriften.htm>
- [12] <http://www.bueogpil.dk/index.php?module=photoshare&func=showimages&iid=1280&fid=39>